

Som indestriables el meu poble i jo

Francesc **Manresa Manresa**

Jo, que fa més de 50 anys que conec, estimo i comparteixo llargues històries i projectes en comú en una amistat indefallent, afirmo amb plena convicció que aquesta asseveració existencial de fidelitat que ens deixà l'Espriu, s'ha fet i es va fent realitat cada dia en el viure, en el fer i en tota l'activitat productiva de l'amic Josep M. Carreras Tarragó.

En el Josep M. la paraula fidelitat és, al meu entendre, la definició més ajustada i verídica que el defineix en tota la seva globalitat. Tant en el terreny íntim amical i familiar, com en la seva presència activa en la vida social,

Josep M. Carreras davant l'estany de Carançà.

cultural, pública i, singularment, en el seu compromís cívic al servei d'aquest poble en totes les seves expressions: locals, comarcals i nacionals.

Dic que és home *fidel* i defujo expressament la connotació *lleial*. La lleialtat es mou en el marc del deure i de la llei. La fidelitat, en canvi, inclou un actitud més afectiva i apassionada perquè la persona fidel posa la seva raó de viure i de ser en el seu compromís que va molt més enllà del deure. Ell és d'aquest bàndol.

En tota la meua llarga experiència al seu costat he constatat que totes les reaccions, judicis i comentaris no són mai neutres. Perquè és un mestre en la ironia, en el desenmascarament de les fal·làcies, mentides i preses de pèl. Aquí, el seu sarcasme pot ser letal o agafar la vena de l'humor corrosiu. Amb tot, quan exposa el seu pensar i sentir, teixeix un raonament descriptiu que aguditza la seva gran capacitat d'observació fins als més mínims detalls de la realitat que contempla, ja sigui de la natura o de l'art, però que també aplica en l'anàlisi de les realitats i dels esdeveniments i llavors el seu discurs raonat resulta convincent. Tanmateix, pel que fa al present i al futur de la nació, el seu desig el porta més a aferrar-se als arguments esperançadors i a les persones que li mereixen credibilitat. Quan els vents propis es giren en contra, llavors no sap ni pot ni deu amagar el seu desencís i desconhort.

I això és només una pinzellada. Queda la calidesa d'un home amic, franc en la paraula, net en la mirada, acollidor en la rialla, sorneguer en la complicitat. Tossut en les conviccions i tenaç en el treball i en l'amor. I si l'aculls, es de fiar. En dono fe.

ACBS. Presentació del *Recull* num 4 (26.04.1996).

D'esquerra a dreta: Valentí Gual, Josep M Riba i Josep M. Carreras
Foto Pere Plaza. (Arxiu ACBS).

RECUll

Núm. 4 - Associació Cultural Baixa Segarra - Santa Coloma de Queralt

